

תת"ע 9455/04/23 - מדינת ישראל נגד באסל אבו ריאש

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9455-04-23 מדינת ישראל נ' אבו ריאש

בפני
מאשימה
נגד
נאשם
החלטה
באסל אבו ריאש

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 22.5.23 וזאת בהתאם לסמכותי מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. כנגד מבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת איסור שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, ונהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.
3. המבקש הוזמן לדיון שהתקיים ביום 22.5.23, ההזמנה נמסרה לנאשם - הנאשם עצמו חתום על אישור המסירה.
4. המשיבה התנגדה לבקשה. לדבריה, תחילה נמסרה לנאשם עצמו הודעת איסור שימוש ביום 5.11.22 ולאחר מכן ביום 4.12.22 הנאשם נתפס נוהג ברכב מבלי שהליקויים תוקנו. באותו המועד הזימון נמסר לידי הנאשם. עוד טענה כי העונש שהוטל על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה המקובל ועל כן, יש לדחות הבקשה.

דין

5. בדיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהלן:
האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל

(2.10.03) , פסקה 8:

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**).

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של המבקש: טענת הנאשם כי לא התייצב לדיון מאחר שחשב שאחיו מטפל בתיק וייתייצב לדיון, מאחר והרכב עמו בוצעה העבירה הוא רכבו, אין בה כדי להצדיק את אי ההתייצבות ואת ביטול פסק הדין. הנאשם עצמו נתפס מבצע את העבירה וקיבל לידי הזמנה לדיון. היה על הנאשם לוודא מבעוד מועד כי הנושא מטופל על ידי אחיו, ולחלופין, להתייצב לדיון בעצמו ולטעון טענותיו בפני בית המשפט לרבות הצגת האסמכתאות הנטענות בדבר תקינות הרכב.

9. יתרה מזאת, עד כה לא הומצאו לבית המשפט מסמכים התומכים בטענותיו של הנאשם בדבר תקינות הרכב, זאת על אף שניתנה למבקש ארכה להציג המסמכים.

משכך, לא הונחה תשתית בסיסית להוכחת עיוות דין.

10. עיון בגזר הדין מעלה כי הנאשם נדון לפסילת המינמום הקבועה בחוק, כך שלא מצאתי כי בהותרת גזר הדין על כנו כדי להחמיר עם הנאשם.

11. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו

במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, משלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, ולפיכך לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

13. הבקשה נדחית.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' אב תשפ"ג, 24 יולי 2023, בהעדר הצדדים.